

⁵⁸ OGH vom 24. April 2013, 15 Os 10/13d
⁵⁹ OGH, vom 11. April 2013, 12 Os 1/13h
⁶⁰ OGH, vom 9. April 2013, 14 Os 35/13y
⁶¹ OGH Urteil vom 18.04.2013, 5Ob21/13v
⁶² OGH, vom 4. März 2013, 8 Ob 16/13f
⁶³ OGH, vom 29. April 2013, 8 ObA 79/12v; OGH, vom 24. April 2013, 9 ObA 4/13y
⁶⁴ OGH, vom 5. April 2013, 8 ObA 1/13z
⁶⁵ OGH, vom 5. April 2013, 8 ObA 1/13z; OGH, vom 5. April 2013, 8 ObA 75/12f; OGH, vom 19. März 2013, 9 ObA 133/12t; polgári ügyekben hasonlóan lásd:

OGH Urteil vom 27.02.2013, 6Ob256/12h; OGH, Urteil vom 08.07.2003, 4Ob132/03w, OHG Urteil vom 30.01.2001, 10ObS357/00y
⁶⁶ OLG Innsbruck, Urteil vom 06. 07. 1994. 8Bs330/94
⁶⁷ OGH Urteil vom 19.08.2009, 15Os6/09k
⁶⁸ OGH Urteil vom 19.03.2013, 19.03.2013
⁶⁹ OGH Urteil vom 10.05.2011, 4Ob174/10g
⁷⁰ OGH Urteil vom 19.03.2013, 4Ob223/12s
⁷¹ OPMS Urteil vom 28.11.2012, Om10/12; OPMS Urteil vom 10.10.2012, Om7/12 Ez utóbbi esetben is a leírásból következtethető lehet az érintett felek személyére.

BALOGH ZSOLT GYÖRGY

A bírósági határozatok közzétételének szabályozása Magyarországon

A magyar bírósági rendszer alkotmányos kötelezettségének tesz eleget azzal, hogy a jogalkalmazás során keletkezett határozatokat széles körben hozzáférhetővé teszi. A bíróságok e kötelezettségüket a hagyományos közlési formákon felül 2007 óta már elektronikus úton is teljesítik. A jogalkalmazás egységesítését szolgáló, elvi jelentőségű döntéseken túl az elektronikus információszabadságról szóló már hatályon kívül helyezett 2005. évi XC. törvény – létrehozva a Bírósági Határozatok Gyűjteményét – azt is elrendelte, hogy a felsőbb bíróságok az egyedi ügyekben hozott érdemi határozataik elektronikus közzétételéről is gondoskodjanak. Ugyanakkor e határozatok közzétele során a bíróságoknak a személyes adatok védelmét szolgáló követelményeket is tiszteletben kell tartaniuk, tehát a törvény elrendelte egyes adatoknak az elektronikus úton nyilvánosságra hozott döntésekből való törlését.

A törvény fenti rendelkezéseit 2007. július 1 óta kell alkalmazni. Az elmúlt évek során nyilvánvalóvá váltak a határozatok anonimizálásával kapcsolatos egyes problémák. Valószínűleg a szabályozás egyes pontatlanságai vezettek értelmezési és alkalmazási nehézségekhez, következtelenségekhez, anomáliákhoz. Ezeken túlmenően a bíróságok oldaláról gyakran megfogalmazott panasz az anonimizálás végrehajtása során felmerülő adminisztratív többletter.

Jelen vizsgálat célja tehát elsősorban a határozatok elektronikus közzétételével kapcsolatos szabályozás és gyakorlat áttekintése, és olyan javaslatok megfogalmazása, amelyek a jogállami követelmények kielégítése mellett a bíróságok ügyviteli terheit olyan módon csökkenthetik, hogy egyes esetekben rámutatnak az anonimizálás mellőzhetőségére.

1. FOGALMI ALAPVETÉS

1.1. Felhasznált jogszabályok

A tanulmány megállapításai elsősorban az alábbi jogszabályok rendelkezésein alapulnak.

- Alaptörvény VI. cikk (2) és (3) bekezdés
- Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdés
- Alaptörvény 32. cikk (4) és (5) bekezdés
- 2011. évi CXII. törvény az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról (a továbbiakban: Infotv) – IV. fejezet
- 2011. évi CLXI. törvény a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról (a továbbiakban: BSZI) – XII. fejezet
- 1/2012. (I. 20.) OBH utasítás az Országos Bírósági Hivatal Szervezeti és Működési Szabályzatáról – 4. § (8) bekezdés
- 21/2012. Kúria elnöki utasítás a Kúria Ügyviteli Szabályzatáról XI–XII. fejezet
- 2011. évi CVIII. törvény a közbeszerzésekről – 172. § (11) bekezdés

1.2. Alapfogalmak

1.2.1. Információszabadság

Az információszabadság mind a korábbi Alkotmány, mind a jelenleg hatályos Alaptörvény alapjogi fejezetében a kommunikációs jogok között szerepel, a rendszertani szerepe szerint azt kell biztosítani, hogy az állam – annak valamennyi szerve és szervezete – az önkormányzati feladatot és az egyéb

meghatározott közfeladatot ellátó szerv – a társadalom számára, annak minden individuuma és kollektívája számára átlátható módon működjön.

Tárgya a közérdekű adat, amelynek döntően alaki kritériumokra alapított definíciója – legalábbis a prudens és a közjót szem előtt tartó jogalkotói cél szerint – a határozottságot hangsúlyozza, és könnyen alkalmazhatóvá teszi a vele kapcsolatos rendelkezéseket.

A jelenleg hatályos szabályozás¹ szerint *közérdekű adat* az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv vagy személy kezelésében lévő és tevékenységére vonatkozó vagy közfeladatának ellátásával összefüggésben keletkezett, a személyes adat fogalma alá nem eső, bármilyen módon vagy formában rögzített információ vagy ismeret, függetlenül kezelésének módjától, önálló vagy gyűjteményes jellegétől, így különösen a hatáskörre, illetékességre, szervezeti felépítésre, szakmai tevékenységre, annak eredményességére is kiterjedő értékelésére, a birtokolt adatfajtákra és a működést szabályozó jogszabályokra, valamint a gazdálkodásra, a megkötött szerződésekre vonatkozó adat.

Kommentárja szerint az Alaptörvény – összhangban a korábbi Alkotmány-nyal kapcsolatban keletkezett számos tudományos közleménnyel, határozattal, az adatvédelmi országgyűlési biztosok véleményeivel és jogértelmezési gyakorlatával – „a közérdekű adatok esetében a hozzáférést és terjesztést kívánja biztosítani, amely a közügyekben, közéletben történő részvétel előfeltétele. Mindezt az Alkotmánybíróság is megerősítette, amikor kimondta, hogy a közérdekű információkhoz való szabad hozzáférés lehetővé teszi a választott népképviselői testületek, a végrehajtó hatalom, a közigazgatás jogszerűségének és hatékonyságának ellenőrzését, serkenti azok demokratikus működését. A közügyek bonyolultsága miatt a közhatalmi döntéshozatalra, az ügyek intézésére gyakorolt állampolgári ellenőrzés és befolyás csak akkor lehet hatékony, ha az illetékes szervek felfedik a szükséges információkat. [32/1992. (V. 29.) AB határozat]”²

E szabadságjog gyakorlásának körében a hazai sajtó és a közvélemény az elmúlt bő két évtized során már gazdag tapasztalatokat szerzett. A közvélemény és a közérdekű adatokat kezelő szervezetek viszonyában tagadhatatlanul sok a feszültség is. Ezek abból fakadnak, hogy a közfeladatot ellátó szervek kellemetlenek és zavarónak érzik a társadalom, az egyes egyének és különösen a sajtó képviselőinek a közügyek – s ezzel összefüggésben a közérdekű adatok – iránti lankadatlan érdeklődését, mert tevékenységük (értsd: munka és egyéb „viselt dolgok”) ellenőrzésnek eszközét látják benne. A mindenkor hatalom – közjogi felhatalmazottsága, pillanatnyi érdekei és demokratikus érzékének erőterében mozogva – rendre törekedett ennek a szabadságjognak a korlátozására.

E törekvések különös módon érhetőek tetten a közérdekű adat törvényi definíciójának átalakulásaiban. Amikor elfogadták az 1992. évi LXIII. törvényt, a közérdekű adatot igen röviden, szinte kibúvást nem engedő egyértelműséggel határozták meg. *Közérdekű adat*:

az állami vagy helyi önkormányzati feladatot ellátó szerv kezelésében lévő, a személyes adat fogalma alá nem eső és a törvényben meghatározott kivételek körébe nem tartozó adat.³

Ezen a rendelkezésen nagyon nehéz fogást találni, és bármely közfeladatot ellátó szervnek úgy értelmezni, hogy ez nem is vonatkozik rá, illetve a nála kezelt adatokra. Jogvita esetén lényegében csak annyit kellett vizsgálni, hogy a kérdéses adat az adott szerv kezelésében van-e, s ha igen, nem esik-e a személyes adat, vagy államtitok, szolgálati titok fogalma alá. Amennyiben az adat nem minősült valamely kivételezett kategóriába tartozónak, az adatkezelő nem tagadhatta meg annak hozzáférhetővé tételét. Az évek folyamán aztán mind a definíció újabb és újabb elemekkel bővült, s az adatközlési szabályok is egyre részletesebbekké váltak, s minden újabb részlet egy-egy akadályt jelentett a hozzáférés útjában. Húsz év alatt így jutottunk el addig a szégyenteljes pillanatra, hogy a jogalkotásban felbukkant a „visszaélősszerű adatigénylés” gondolata, s egyúttal az a törekvés, hogy ennek törvényi eszközökkel elejét vegye.

1.2.2. Személyes adat

Az Infotv. magától értetődőnek tekinti, és nem határozza meg az *adat* fogalmát. Végeredményben a természet, a társadalom és a gazdaság szin-

te valamennyi ismert jelensége leírható, kifejezhető, ábrázolható adatokkal. E filozófiai sokféleség egyik speciális esete a személyes adat. A *személyes adat* az Infotv. egyik legfontosabb alapfogalma, melynek elsődleges fogalmi eleme az adat és az érintett közötti kapcsolat jellege. E kapcsolatnak legalább közvetetten fenn kell állnia, egyébként az adat nem személyes adat. Ez a feltétel egyúttal meghatározza az Infotv. tárgyi hatályát, ha ugyanis a meghatározott természetes személy és az adat közötti kapcsolat közvetetten sem állapítható meg, a személyes adatok kezelésére vonatkozó szabályokat nem kell alkalmazni.

Az adat és az érintett közötti kapcsolat természetének kérdésében az Infotv lényeges újítást tartalmaz a korábbi adatvédelmi törvényhez (Avtv.) képest. A korábbi szabályozás és ennek alapján a kialakult gyakorlat ugyanis a személyes adat *abszolút értelmezésén* alapult. Eszerint minden olyan adatot személyes adatnak tekintünk, amely meghatározott természetes személyhez akár több lépésben, akár több adatkezelő közreműködésével vezethető vissza. Ez gyakran gazdaságilag irracionális és csak nagy gyakorlati nehézségekkel megvalósítható összekapcsolási folyamatokra vezetett.

A jelenlegi szabályozás kifejezetten a személyes adat fogalmának relatív értelmezésére épít. Az Infotv. 4. § (3) bekezdése – azon túl, hogy alapelveként leszögezi, hogy a személyes adat az adatkezelés során mindaddig megőrzi e minőségét, amíg kapcsolata az érintettel helyreállítható, pontosítja is a *helyreállíthatóság* mibenlétét. Eszerint ugyanis az érintettel akkor helyreállítható a kapcsolat, ha az adatkezelő rendelkezik azokkal a technikai feltételekkel, amelyek a helyreállításához szükségesek.

Figyelemre méltó, hogy a korábbi évek adatvédelmi biztosi gyakorlatában talánunk példát mindkét értelmezésre.

Bár sem a jelenleg hatályos Infotv., sem a régi adatvédelmi törvény nem tartalmaz ilyen szűkítést, de mindkét törvény alkalmazási gyakorlata egyértelmű abban a tekintetben, hogy a személyes adatok védelmét csak az *élő természetes személyek* vonatkozásában állapítják meg. Az elhaltak személyiségi jogainak védelmét a kegyeleti jogok, valamint az egészségügyi adatok kezelése, az orvosi titok, mint szakmai titokfajta szabályozása körében biztosítja a jogrendszer.

1.2.3. Adatalany (érintett)

Az adatvédelem szabályozási körében az érintett – mint már fentebb is láttuk – egyértelműen *élő természetes személyt* jelent. Ebből következően *a jogi személyek adatai nem élvezik a személyes adatok számára biztosított*

Az adatvédelem szabályozási körében az érintett egyértelműen élő természetes személyt jelent. Ebből következően a jogi személyek adatai nem élvezik a személyes adatok számára biztosított törvényi védelmet. A gazdálkodó szervezetek közül azonban az egyéni vállalkozók – egyes adataik tekintetében – minősülhetnek a személyes adatok védelme tekintetében érintettnek.

törvényi védelmet (lásd 3.3.1. pont). A gazdálkodó szervezetek közül azonban az egyéni vállalkozók – egyes adataik tekintetében – minősülhetnek a személyes adatok védelme tekintetében érintettnek. Ezek azok az adatok, amelyek egyben a vállalkozási tevékenységet folytató természetes sze-

mélynek is adatai. Az egyéni vállalkozás székhelyének adatai a személyes adatokra vonatkozó szabályozás hatálya alatt állnak, ha az adott ingatlan egyúttal az egyéni vállalkozó természetes személy lakhelye is.

1.2.4. Adatkezelés jogalapja

Az adatkezelés jogalapja azon eseteknek a jog által absztrakt módon meghatározott köre, melyek fennállása esetén az adatokon végrehajtott műveletek – gyűjtéstől a megsemmisítésig – legitímnek ismerhetők el. Ezen esetekhez az Infotv. és a vonatkozó ágazati adatkezelési szabályok garanciális rendelkezéseket fűznek.

A régi Avtv. eredetileg – az információk önrendelkezési jog tisztá értelmezése alapján – csak az érintett hozzájárulását, valamint a kötelező adatszolgáltatáson alapuló adatkezelések esetében a törvény általi elrendelést ismerte el adatkezelési jogcímnak. Később ez a rendszer több lépésben finomodott és kiegészült a vészhelyzeti adatkezelési felhatalmazással, azzal az esettel, ha az érintett akaratnyilvánításra képtelen állapotában esetleg éppen életmentő beavatkozás elvégzése érdekében szükséges vele kapcsolatos adatok kezelése.

Az Infotv. számos további adatkezelési jogalapot vezetett be. Ezek közül a vizsgált kérdés szempontjából legfontosabbak az alábbiak:

a) Jogszerű az adatkezelés, ha a hozzájárulás beszerzése lehetetlen vagy aránytalan költséggel jár és az adatkezelés szükséges az adatkezelőre vonatkozó jogi kötelezettség teljesítése céljából, vagy az adatkezelő vagy harmadik személy jogos érdekének érvényesítése céljából, és ezen érdek érvényesítése a személyes adatok védelméhez fűződő jog korlátozásával arányban áll.

b) Amennyiben az adatfelvételhez az érintett hozzájárult és az adatkezelő a felvett adatokat a rá vonatkozó jogi kötelezettség teljesítése céljából, vagy az adatkezelő vagy harmadik személy jogos érdekének érvényesítése céljából kezeli, és ezen érdek érvényesítése a személyes adatok védelméhez fűződő jog korlátozásával arányban áll az adatkezelés további külön hozzájárulás nélkül, valamint az *érintett hozzájárulásának visszavonását követően* is jogszerű.

1.2.4.1. Hozzájárulás

Az adatvédelem klasszikus elvei szerint az érintett hozzájárulása az adatkezelés általános feltétele. Gyakorlati jelentőségére tekintettel az Infotv. külön megadja a hozzájárulás fogalmi elemeit is.

Eszerint a *hozzájárulás* az érintett akaratának önkéntes és határozott kinyilvánítása, amely megfelelő tájékoztatáson alapul, és amellyel félreérthetetlen beleegyezését adja a rá vonatkozó személyes adatok – teljes körű vagy egyes műveletekre kiterjedő – kezeléséhez.

Lényegében nem más ez, mint a *tájékozott beleegyezés* követelményének az adatvédelem területére való adaptációja. Az orvos-biológiai tesztek alanyainak eredetileg az egészségügyi jogban kimunkált kiválasztási elvét az adatvédelmi biztosok kezdték zsinórmértékként alkalmazni az adatkezelések legitimitásának vizsgálatára.

Az adatalany tájékoztatásának alapvető követelménye is lényegében összefügg a hozzájárulás fogalmával. Az adatkezelők jól teszik tehát, ha nagyon komolyan veszik a felvilágosítás, az ügyfelek közérthető tájékoztatásának követelményét.

A hozzájárulás fogalmának három egyidejűleg fennálló kritériuma az önkéntesség, a határozottság (egyértelműség) és a tájékozottság.

1.2.4.2. Tiltakozás

A hozzájáruláshoz hasonló természetű nyilatkozat az érintett tiltakozása. Míg azonban a hozzájárulás adatkezelési jogcímet hoz létre, a tiltakozás megszünteti az adatkezelés legitimitását. A tiltakozással az érintett kifogásolja személyes adatainak kezelését, és az adatkezelés megszüntetését, illetve a kezelt adatok törölését kéri.

1.2.5. Adatkezelés célja

Személyes adat csak valamely törvényes cél érdekében kezelhető a cél eléréséhez szükséges terjedelemben és ideig.

A célhoz kötöttség egyszerre alkotmányos követelmény, amely az AB által a személyes adatok védelméhez fűződő jog alkotmányosságának vizsgálatakor alkalmazott teszt szükségességi elemét konkretizálja, és az Infotv.-ben is lefektetett törvényi követelmény, amelynek minden – tehát nem csak törvény által elrendelt – adatkezelés során, annak teljes folyamatában érvényesülnie kell. A célhoz kötöttség követelménye szorosan összefügg a szükségesség nevezett követelményével.

Az adatkezelési célnak „meghatározottnak” kell lennie: mind az alkotmánybírói gyakorlatból, mind az adatvédelmi biztosi esetekből kiolvasható jogalkalmazói jogértelmezés szerint; ez van továbbá összhangban az EU adatvédelmi irányelvének rendelkezéseivel is. A meghatározott cél – a célhoz kötöttség AB határozatokban megjelenő és az irányelvvel összhangban történő értelmezése szerint – csak *jogszerű* cél lehet.

A célt az adatkezelőnek kell meghatároznia és be kell jelentenie az adatvédelmi nyilvántartásba.

1.2.6. Elektronikus információszabadság

Az elektronikus információszabadságról szóló 2005. évi XC. törvény igazi jogtörténeti jelentőségű mű volt. Annak ellenére, hogy néhány év után ha-

tályon kívül helyezték, kitörölhetetlen nyomot hagyott a magyar jogrendszer arculatán. Ezt megelőzően ugyanis a magyar jogrendszer egy igen lényeges, mind mennyiségét, mind gyakorlati jelentőségét tekintve számottevő része, a bíróságok által kialakított esetjog jóformán láthatatlanul lappangott, és mind a tudományos kutatás, mind a gyakorlat számára csak igen szűrt volt megismerhető. A bíróságok egyedi ügyekben hozott határozatainak elektronikus közzétételét elrendelő szabály azonban megnyitotta az utat ahhoz, hogy a magyar esetjog a korábinál is jelentősebb alakító erővel, és főként sokkal nyíltabban jelenhessen meg.

Bár az elektronikus információszabadságról szóló törvény az elmúlt évek lázas gyorsaságú törvényalkotási folyamatában hatályát veszítette, de az a törekvés, az a jogpolitikai döntés, amit képviselt és nemzetközi tendenciákat is követve Magyarországon első ízben törvényi erőre emelt, továbbra is érvényesül. Mi sem mutatja ezt jobban, mint a tény, hogy a törvény rendelkezéseinek döntő többsége – jogtechni-

kai okok miatt több különböző jogszabályba „szétdobálva” jelenleg is élő, legtöbbször az eredeti törvény rendelkezéseivel betű szerint megegyező szövegezésben fellelhető joganyag.

Az információszabadsággal kapcsolatos alapvető követelményeket és rendelkezéseket ez idő szerint az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény fogalmazza meg. A törvény IV. fejezete a közérdekű adatok közzétételéről, ezen belül a 23. pont (33–36. §§) az elektronikus közzétételi kötelezettségről szól.

Kutatásunknak szorosan véve nem tárgya az elektronikus információszabadság elveinek, a közérdekű adatok nyilvánosságának a jogalkotásra és a közigazgatási jogalkalmazásra való alkalmazása, sem az ezzel kapcsolatos korábbi parlamenti biztosi, jelenleg az önálló információszabadság hatóság (NAIH) általi felügyelete és érvényesítése. A továbbiakban az elektronikus információszabadságnak kizárólag a bírósági határozatok nyilvánosságával kapcsolatos érvényesülését vizsgáljuk.

1.2.6.1. Közzétételi listák

Az Infotv. a korábbi elektronikus információszabadság törvényhez hasonlóan közzétételi listák konstruálásával – és kötelező, ingyenes, elektronikus hozzáférhetőségük garantálásával – törekszik érvényre juttatni a közfeladatot ellátó szervek feletti társadalmi kontrollt, mint az információszabadság jogállami célját.

Az Infotv. 37. § (2) bekezdése lehetővé teszi, hogy jogszabály egyes ágazatokra, a közfeladatot ellátó szervtípusra vonatkozóan meghatározhat egyéb közzeendő adatokat is (a továbbiakban: *különös közzétételi lista*). A BSZJ 163. § (1) bekezdése valójában egy ilyen különös közzétételi listát alapít meg a bíróságok tekintetében, s a további rendelkezésekben részletezi is a lista tartalmára és kezelésére vonatkozó elveket.

A törvény főszabályként digitális közzétételre rendeli:

1. a Kúria

- jogegységi határozatát
- elvi bírósági határozatát,
- elvi bírósági döntését,
- az általa az ügy érdemében hozott határozatot,

2. az ítéletábrla az általa az ügy érdemében hozott határozatot,

3. a közigazgatási és munkaügyi bíróság – ha a felülvizsgált közigazgatási határozatot egyfokú eljárásban hozták, és a bíróság határozata ellen nincs rendes jogorvoslatnak – az általa a közigazgatási perben az ügy érdemében hozott határozatot.

A fenti típusú határozatoknak a Bírósági Határozatok Gyűjteményében digitális formában közzétételéről az OBH elnöke gondoskodik.⁴

2. A BÍRÓSÁGI HATÁROZATOK KÖZZÉTÉTELÉRŐL SZÓLÓ SZABÁLYOZÁS KONCEPCIÓJA

A jelenlegi hazai szabályozás fogalmi megalapozása 2004-ben kezdődött, amikor az akkori Informatikai és Hírközlési Minisztérium megbízta az Eötvös Károly Közpolitikai Intézetet (<http://www.ekint.org>; a továbbiakban: EKINT) egy elektronikus információszabadságról szóló törvény koncepció-

nális kérdéseinek kidolgozásával. Legfőbb ideje volt már ekkor, hogy ebben a kérdésben a magyar jogrendszer is előrelépjen, mert az a nemzetközi környezet, amelynek értékeivel Magyarország azonosulni tud és kíván, már kidolgozta és alkalmazta a bírósági határozatok elektronikus úton történő széleskörű és ingyenes hozzáférhetőségének elveit. A hazai bírósági szervezetet a működés nyilvánosságának, átláthatóvá tételének újfajta módszerei, a sajtóval való kooperatív partneri viszony kialakításának lehetőségei alig érintették meg. Ennek jelei ma is jól láthatóak, tapasztalhatóak mind az írott, mind az elektronikus médiában. Sok a bizonytalanság a bírák között is, s ennek következtében az igazságszolgáltatásnak a nyilvánosságához, a sajtó tárgyaláson való részvételéhez, a tudósításhoz való viszonya városról városra, bíróságról bíróságra változik.

Kétségtelenül felhalmozódtak ezen a területen az adósságok. Majtényi László, volt adatvédelmi országgyűlési biztos 2006-ban még amiatt háborgott, hogy másfél évtizeddel a „jogállami forradalom” után az igazságügyi tájékoztatás tartalmi szabályait törvény helyett egy miniszteri rendelet állapítja meg,⁵ s nem kevésbé elfogadhatatlan, hogy a bírák jogairól és kötelezettségeiről olyan jogszabály rendelkezik, melyet a *belügyminiszter*(!) írt alá 1986-ban.⁶

Az EKINT tehát felkérést kapott a szabályozás alapelveinek kidolgozására. Az elkészült szakvélemény – széles körű nemzetközi tájékozódást is végezve – külön főrészen kialakította az elektronikus információszabadságról szóló törvény alapvető kereteit, s ezen túlmenően egy az előzővel egyenrangú külön koncepciót dolgozott ki a bírósági határozatok közzétételéről szóló törvényi szabályozásra.⁷

Ma már tudjuk, hogy a két koncepciót a jogalkotás folyamatában először egy törvénnyé gyúrták össze, s így született meg a már többször hivatkozott elektronikus információszabadság törvény. Majd újabb közjogi változásokat követően ma két külön jogszabályban – az Infotv.-ben és az BSZI-ben – találjuk a releváns szabályokat. Ugyanakkor az EKINT által készített eredeti javaslat jelentőségét jól jellemzi, hogy ennyi átalakulást követően még a ma hatályos törvényekben is több helyen, a leglényegesebb rendelkezésekben szó szerint az eredeti koncepcióban megszövegezett fordulatokat találhatjuk. Fontos tehát ezt a szabályozásnak irányt szabó szakértői anyagot alaposabban megvizsgálni.

2.1. A bírósági határozatok közzétételének rendeltetése

A bírósági határozatok elektronikus úton történő nyilvánosságra hozatalának szükségességét a koncepció részben alkotmányossági indokkal, részben pedig az Európa Tanácsnak a megfelelő közzétételi gyakorlat kialakítását szorgalmazó ajánlásaival⁸ indokolja.

Az EKINT tanulmányában kiemelt legfontosabb alkotmányossági indokok a következők:

1. Jogbiztonság; a jog kiszámíthatósága és előreláthatósága

A dokumentum rámutat a bírói gyakorlat jogértelmező, jogfejlesztő szerepére, s ebből következően arra az alapvető jogállami attribútumra, hogy a jogot a maga egészében – az elvont normát a tartalmát kitöltő jogalkalmazói értelmezéssel együtt – kell megismerhetővé tenni.

2. Az információszabadság, mint a bírói hatalom átláthatóságának garanciája

A bírói hatalmat az alkotmányos jogállamban lényegében csak a nyilvánosság képes korlátozni, s így a hatalom átláthatóságának, ellenőrizhetőségének fontos előfeltétele az információszabadság, amely a bíróságok vonatkozásában az ítélezési gyakorlat részletes megismerhetőségét jelenti.

Ugyanakkor a szakértői vélemény arra is rámutat, hogy az egyedi ügyekben hozott határozatok esetében a perbeli felek információs önrendelkezési jogára is tekintettel kell lenni. Ebből az elvből fakad a határozatok anonimizálásának követelménye. Az EKINT személyiségvédelem – ezen belül adatvédelem – iránti erős elkötelezettségének ismeretében nem meglepő, hogy a magánszféra védelmének gondolata ebben az anyagban is hangsúlyosan megjelenik.

Fontos rámutatnunk arra a jogi helyzetre és felfogásra, ami a koncepció kidolgozásakor hatályos adatvédelmi törvényben kifejeződött. Az 1992. évi LXIII. törvény kodifikálása során a jogalkotó figyelembe vette azt a helyzetet, amikor a személyes adatok védelme és a közérdekű adatok nyilvánossága összeütközésbe kerül egymással. Mindkét alapjogot az Alkotmány deklarálta, ám a közöttük lévő elsőbbségi viszonyt nem határozta meg. A várha-

tó kollíziós viták során a tehát jogalkalmazóra várt volna a védendő érdek meghatározásának, az érdekkonfliktus feloldásának igen nehéz feladata. Az adatvédelmi törvény az ilyen esetek egyszerűbb kezelése érdekében megállapított egy feloldó elvet, amely szerint a személyes adatok védelméhez fűződő jogot és az érintett személyiségi jogait az adatkezeléshez fűződő más érdek, ide értve a közérdekű adatok nyilvánosságát is, nem sértheti.⁹ Ez a szabályozás tehát egyértelműen a személyes adatok védelméhez fűződő jognak adott elsőbbséget – még az információszabadsággal szemben is.

Ez a felfogás fejeződik ki a szabályozási koncepció erőteljes anonimizálási elvében, mely szerint az eljárásban részt vevő személyek, szervezetek és intézmények azonosító adatainak törlése jelenti a főszabályt, és csak kivételtként tekint egyes résztvevők adatainak közzétételére.

Bár mind az Alkotmány, mind a régi adatvédelmi törvény és az elektronikus információszabadságról szóló törvény helyébe is új jogszabályok léptek, s ezek egyes tekintetben új elveket és megközelítéseket is alkalmaznak, az EKINT által a közzétételre és anonimizálásra kidolgozott felfogás a jelenleg hatályos BSZI-t is meghatározza. Következésképpen az az információszabadság, amit a koncepció és nyomában a szabályozás követ, csak egy korlátozott információszabadság lehet.

3. A bíróság előtti egyenlőség és az egységes jogalkalmazás¹⁰

Egyedi ügyek esetében a már kimunkált ítélezési gyakorlat a norma erejével működik. Az ítélezés elveinek további finomodásához és egységesüléséhez vezet a gyakorlat megismerhetővé válása. Az elektronikus hozzáférés biztosítása nélkül ez az egységesülés sokkal lassabban és nehezebben halad előre.

2.2. A koncepció néhány fontosabb javaslata

2.2.1. Mit kell, és mit nem kell közzétenni?

Lényegében már a koncepció ugyanazokat a határozatokat javasolja elektronikus közzétételre, illetve a közzététel mellőzésére, amelyeket a mai jogi szabályozás is megjelöl.¹¹ A BSZI 163. §-a tartalmazza a közzétételi kötelezettség alá eső illetve az alól mentesülő döntvényfajta listáját. Ebben érdemben nincs változás 2007. július 1. óta. Csupán alaki, elnevezésbeli módosítás történt az igazságügyi szervezetben végrehajtott közismert átszervezésekre és átnevezésekre tekintettel.

Már itt hangsúlyosan felmerül a jogerős bírósági ítélet előzményét jelentő korábbi bírósági vagy egyéb hatsági határozat közzétételének követelménye,¹² mellyel pontosan összecseng a BSZI 163. § (3) bekezdésének szabálya.

2.2.2. Anonimizálás a „tényállás lehető legkisebb sérelmével”

A szabályozási koncepció kimondja azt is, hogy a közzététel a határozatoknak mely tartalmi elemekre vonatkozik és melyekre nem. Eszerint a határozatból törölni kell az eljárásban részt vevő személyek és szervezetek azonosító adatait az alábbi kivételekkel:

1. az állami és önkormányzati, valamint a törvényben meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv és személy adatai
2. meghatalmazottként vagy védőként eljáró ügyvéd adatai
3. az alperesként pervesztes jogi személy adatai, amennyiben a határozatot olyan ügyben hozták, amelyben jogszabály alapján közérdekű igényérvényesítésnek van helye
4. társadalmi szervezet vagy alapítvány adatai a nyilvántartásba vételével kapcsolatos ügyben hozott határozat esetén.¹³

A tárgyalás nyilvánosságának kérdése is felmerül a rendelkezések között. A koncepció szerint ha a tárgyalás egészéről vagy annak egy részéről a nyilvánosságot kizárták, akkor az érintett perbeli fél kérheti a bíróságtól a határozat egésze, illetve megfelelő része tekintetében a közzététel mellőzését. Ugyancsak tekintettel kell lennie a bíróságnak az államtitok és a szolgálati titok – a hatályos törvény szerint helyesebb a „minősített adat” kifejezés használata – védelmére, tehát az ilyen adatok feltüntetése az ítéletben egyúttal a nyilvánosságra hozatal akadályát is jelenti.

A tervezet szerint az adatok törlését úgy kell elvégezni, hogy „az a tényállás lehető legkisebb sérelmével járjon”.¹⁴ Nem mellékesen a jelenlegi szabályozás valójában szigorúbb ennél, ugyanis a BSZI 166. § (1) bekezdése szerint „az azonosító adatok törlése nem járhat a megállapított tényállás sérelmével”.

3. A KÖZZÉTETT HATÁROZATOK TARTALMA ÉS AZ ANONIMIZÁLÁS

3.1. A tartalom lényeges elemei

A BSZI hatályos rendelkezései szerint a közzétett határozatból a tényállásnak pontosan megismerhetőnek kell lennie. A későbbi feldolgozhatóság, összehasonlíthatóság érdekében fontos, hogy

- a bíróság,
 - a jogterület,
 - a határozathozatal éve,
 - a határozat sorszáma,
 - a döntést megalapozó jogszabályhelyek megjelölése
- szükségszerűen részei a közzétett szövegnek. Ezek alapján biztosítható, hogy a nyilvánosságra hozott határozatok között az elektronikus adatbázisban sokrétű tematikus keresést végezhetnek a felhasználók.

Igen lényeges elvet mond ki az ún. *előzmény-határozatok* hozzáférhetőségével kapcsolatban a BSZI 163. § (3) bekezdése. Eszerint egyébként nemcsak az alsóbb fokú bíróságok előzmény-határozatait, hanem közigazgatási határozat felülvizsgálatára irányuló perben az előzményként szereplő közigazgatási határozatot is – a bíróság által anonimizált formában – a jogerős bírósági döntéssel együtt kell nyilvánosságra hozni és elektronikus közzétenni. Ennek révén követhető nyomon az ügy időbeli folyamata.

Igen lényeges elvet mond ki az ún. előzmény-határozatok hozzáférhetőségével kapcsolatban a BSZI 163. § (3) bekezdése. Eszerint egyébként nemcsak az alsóbb fokú bíróságok előzmény-határozatait, hanem közigazgatási határozat felülvizsgálatára irányuló perben az előzményként szereplő közigazgatási határozatot is – a bíróság által anonimizált formában – a jogerős bírósági döntéssel együtt kell nyilvánosságra hozni és elektronikus közzétenni. Ennek révén követhető nyomon az ügy időbeli folyamata.

3.2. Az anonimizálás általános szabályai

A részletes anonimizálási szabályokat a BSZI 166. § tartalmazza. Főszabály itt is az adatok törlése, s kivételként tekintünk arra az esetre, ha valamely adatot közzé kell tenni a tényállással együtt. Noha ennek a jelenlegi jogi helyzetben nem kellene feltétlenül így lennie. Az 1992. évi adatvédelmi törvény érdekközvetést feloldó szabálya (4. §) az Infotv.-ben ugyanis nem kapott helyett. Szerepét inkább a személyes adatok kezelésére rendelkezésre álló jogcímeknek a régi szabályozásban adótnál sokkal differenciáltabb rendszere veszi át.¹⁵ Ez a szabályozási megoldás sokkal közelebb áll egyébként az EU adatvédelmi irányelve által kialakított rendszerhez.¹⁶

Továbbra is minőségi követelmény az anonimizálás végrehajtásával kapcsolatban, hogy az nem járhat a megállapított tényállás sérelmével. E helyen fontos rámutatnunk, hogy egyes pertípusok esetén az *anonimizálás végrehajtása éppen a lényeges tartalomtól fosztja meg a tényállást*. Ilyenként különösen a védjegyekkel, földrajzi árujelzőkkel, a szabadalmakkal kapcsolatos perek, melyekben a tényállás lényegi elemeinek megértését teszi lehetővé, ha a felek személye, a vitatott tartalmú arculat megjelenítése és az ezekkel kapcsolatos primer vagy származtatott adatok nem megismerhetők.

3.2.1. Amit törölni kell...

Törölni kell tehát a határozatban szereplő személyek azonosító adatait. A határozatban szerepelhetnek

- a felek,
- a felek képviselői,
- a bíró illetve a bírói tanács tagjai,
- az ügyész,
- a tanú(k),
- a szakértő(k),
- az előzmény-határozatot hozó bíróság illetve egyéb hatóság nevében eljáró személyek,
- a határozat kiadmányozásával foglalkozó bírósági alkalmazottak.

Vegyük észre már most, hogy bár ez nagyon is indokolt volna, a BSZI az anonimizálás során nem tesz különbséget természetes és jogi személy ügyfelek között. Adatvédelmi szempontokat vizsgálva például nem nagyon világos, milyen védelmi igények fűződhetnek a jogi személyek azonosító adataihoz. Mindenesetre a főszabály az volna tehát, hogy mindezeknek a személyeknek az adatait nyilvánosságra hozatal előtt törölni kell. A kivételleket a 166. § (2) bekezdése állapítja meg.

3.2.2. ...és amit nem.

Nem kell anonimizálni, tehát közzé kell tenni egyes speciális azonosító adatokat. Ilyenek az alábbiak:

– *Az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv – ha törvény kivételt nem tesz – az e minőségében eljáró személy neve, beosztása, ha az adott személy az eljárásban közfeladatának ellátásával összefüggésben vett részt.* Erre a szabályra tekintettel kell közzétenni magának a bíróságnak az azonosító adatait, továbbá a bíró, az ügyész, az egyéb bírósági alkalmazott, valamint az előzmény-határozatot hozó bíróság vagy egyéb hatóság tagjának adatait, hiszen ezek a személyek kétségtelenül állami közfeladatot – igazságszolgáltatást – ellátó szerv nevében járnak el, amikor részt vesznek az eljárásban.

– *A meghatalmazottként vagy védőként eljáró ügyvéd neve.* Speciális, erre az esetre illetve érintetti körre konstruált közzétételi jogcím.

– *Az alperesként pereszes természetes személy neve, továbbá jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet neve és székhelye, ha a határozatot olyan ügyben hozták, amelyben jogszabály alapján közérdekű igényérvényesítésnek van helye.* Itt egy különös csúsztatást vehetünk észre. Az ugyanis még rendben van, hogy a természetes személy

alperesről külön rendelkezni kell, de miért szükséges ez a jogi személy esetében. Logikailag az volna helyes, ha a jogi személy azonosító adata – ab ovo – nyilvános, és így nem is szükséges külön rendelkezni arról, hogy mikor nem szükséges anonimizálni.

– *A társadalmi szervezet vagy alapítvány neve, székhelye és képviselőjének neve.* Lényegében azonos a helyzet az előző pontban kifejtéssel. A társadalmi szervezet és az alapítvány jogi személy, így a személyes adatok védelméről – értsd: információs önrendelkezési jogról – szóló törvény hatálya alatt nem áll. Következésképpen helyes gondolkodás esetén nem is szükséges arról külön rendelkezni, hogy e szervezetek azonosító adatait nem kell törölni a határozatból, ugyanis velük kapcsolatban elve fel sem kellene, hogy merüljön az anonimizálás igénye. Felvethető továbbá a kérdés, hogy vajon miért csak a jogi személyeknek ez a csoportja képezzen kivételt az általános anonimizálási elv alól. Miért esnek más megítélés alá a gazdálkodó szervezetek, melyek éppúgy jogi személyek, mint a társadalmi szervezetek?

– *A közérdekből nyilvános adat.* E speciális adatkör definícióját az Infotv. adja meg a következők szerint: a közérdekű adat fogalma alá nem tartozó minden olyan adat, amelynek nyilvánosságra hozatalát, megismerhetőségét vagy hozzáférhetővé tételét törvény közérdekből elrendeli. Gyakorlatilag olyan személyes adatokról van szó, melyek valamely speciális érdekre tekintettel a törvény rendelkezése alapján a közérdekű adatok jogi sorsát osztják. A 2012-ben deregulációs okokra való hivatkozással hatályon kívül helyezett ún. Üvegseb törvény¹⁷ volt a legismertebb azon jogszabályok sorában, melyek közérdekből nyilvánossá tettek egy sor személyes adatot.

3.3. Egy apró pontatlanság, ami komoly értelmezési zavart okoz

A személy fogalma magában foglalja a természetes személy és a jogi személy alcsoportjait. A jog egyes esetekben eltérő szabályokat állapít meg a két alcsoportra nézve. Az adatfeldolgozás és az adatvédelem szabályai tekintetében meglehetősen szembeszökő ez a különbség, ám a BSZI anonimizálási szabályainak megalkotásakor ez a különbség elsikkadt, s ez némi zavart okoz a szabályok alkalmazásakor.

A BSZI 166. §-t bevezető fejezetim így szól: *A személyes adatok védelme a bírósági határozatok közzététele során.* Ez igen egyértelműen a személyes adatra, mint az Infotv. által meghatározott adatfajta utal. A 166. § (1) bekezdése azonban már nem hangsúlyozza, hogy csak a határozatban szereplő természetes személyek adatainak törlését kell elvégezni. Tekintet nélkül a természetes vagy jogi személyi minőségre, általánosságban „személyek azonosítását lehetővé tevő adatok” törlését rendeli el. A fejezet címeivel összefüggően nyilvánvalóan kellene lennie annak, hogy itt a jogalkotó szándéka helyesen csak arra irányulhatott, hogy a természetes személyek

adatait töröljék a bíróságok a nyilvánosságra hozatal előtt a döntvények szövegéből. Amennyiben a jogalkotót más szándék vezette, és a jogi személyeket is a természetes személyeket megillető védelmi jogokkal ruházta volna fel, akkor ő sem értelmezte és alkalmazta helyesen a létező fogalomrendszert.

Ez a pontatlanság egyike lehet azon okoknak, melyekre a közzétett egyedi bírósági határozatok jelenlegi anonimizálási gyakorlatának következtetéseivel visszavezethetők. Nem is teszi jól a jogalkotó, hogy a személyes adatok védelmének fejezetcíme alatt nem egyértelműen természetes személy ügyfelek adatainak kezelésével kapcsolatos szabályokat állapít meg.

3.3.1. Jogi személy felek adatainak anonimizálása

Mint hangsúlyoztuk, a magyar jog szerint a személyes adatok védelme csak az élő természetes személyeket illeti meg, csak ezekre az adatalányokra terjed ki az adatvédelmi jogszabályok hatálya. Tehát a jogi személy felek adatainak kezelésével kapcsolatban ezzel a követelménnyel és ezekkel a jogszabályokkal nem kell – pontosabban nem kellene – számolnunk.

A BSZI jelenleg hatályos anonimizálási rendelkezései nincsenek összhangban sem az Infotv-nyel, sem a személyes adatok védelmének egész intézményrendszerével. Ezen túlmenően indokolatlanul korlátozzák a közérdekű adatok megismerhetőségét, az információszabadságot. Egy következetes és az intézményrendszer logikájának megfelelő szabályozás esetén a jogi személyek azonosító adatait nem kellene a közzététel előtt törölni a határozatból. Ennek következtében ügyek sokasága esetében válna szükségtelemmé a közzététel előtti anonimizálás. Minden olyan per esetében, amely kizárólag jogi személyek között zajlik, egyáltalán nem volna szükség arra, hogy az azonosító adatok „kigyomlálása” miatt a bíróság újra tüzetesen átvizsgálja a határozat szövegét. Ennek érdekében azonban a közzététel és anonimizálás jelenlegi szabályait az egyértelműség érdekében pontosítani kellene.

Mindez természetesen nem jelenti azt, hogy az üzleti titok, vagy a minősített adatok védelméről szóló törvény alapján védett adat biztonságához fűződő érdekek sérülhetnek. Ha tehát az eljárás során és a határozatban ilyen adat felmerül, akkor nyilvánosságra hozatal előtt ezeket az adatokat a határozatból természetesen törölni kell.

3.3.2. Közbeszerzési eljárások: egy speciális probléma figyelemre méltó kezelése

A közbeszerzésekről szóló 2011. CVIII. törvény (a továbbiakban: Közbeszvtv.) természetesen számol azzal a lehetőséggel, hogy a közbeszerzési eljárások folyamán olyan jogviták alakulhatnak ki az érdekeltek között, melyek csak a bíróság által oldhatók fel. A közbeszerzési perek – a pertárgy általában magas értékére is tekintettel – különös figyelmet vonzanak, s nyilván nem kell hosszan érvelni a közzététel tisztességes és nyílt felhasználásához fűződő érdekek mellett sem.

Mindezek fényében különösen meglepő, hogy a jogalkotó milyen kiemelt figyelmet fordított a közbeszerzési ügyekben hozott bírósági határozatok közzététel előtti anonimizálásának kérdésére. A Közbeszvtv. 172. § (11) bekezdése az ilyen ügyekben hozott határozatok anonimizálási feladatait kive-

szeli a bíróságok kezéből, s azt a Közbeszerzési Döntőbizottsághoz telepíti, s általában is a közbeszerzési ügyben hozott határozatot – beleértve a bírósági határozatot is – a OBH helyett a Közbeszerzési Hatóság teszi közzé.

A BSZI 163. § (5) bekezdése lehetővé teszi, hogy a bíróság elnöke az alapvető szabályoknál szélesebb körben rendelje el az előzmény-határozatok közzétételét. Erre nyilván akkor van szükség, ha a korábbi eljárások tartalmi vagy alanyi okból szorosan összekapcsolódnak egymással. Figyelemre méltó gondosságról árulkodik az a rendelkezés, hogy a közbeszerzési ügyekkel kapcsolatban a bíróság elnöke ezt hatáskörét nem gyakorolhatja.¹⁸

Ha sor kerülne a bírósági határozatok közzétételi és anonimizálási rendszerének módosítására, annak során feltétlenül sort kellene keríteni arra is, hogy a közbeszerzési ügyekben hozott határozatok közzététele nyíltabban történjen.

3.3.3. Természetes személy felek adatainak közzététele illetve anonimizálása

Az Infotv. az adatkezelési műveletek között definiálja a nyilvánosságra hozatalt, mint olyan műveletet, melynek során az adat bármely harmadik személy számára megismerhetővé válik. Az információs önrendelkezési jog alapelve szerint ilyen művelet csak az érintett előzetes hozzájárulásával végezhető. Törvény ugyan elrendelhet olyan adatkezelést a személyes adatok vonatkozásában, amely korlátozza az érintett információs önrendelkezési jogát, ám az adatvédelem legfontosabb alkotmányos garanciáját, az a célhoz kötöttséget itt is szem előtt kell tartani. A jogalkotónak tehát olyan cél érdekében szabad kötelező adatkezelési jogcímet előírnia, amely kiállja a célhoz kötöttség alkotmányossági próbáját.

A bírósági határozatok elektronikus közzétételével kapcsolatban jelenleg meglehetősen kockázatosnak tűnik olyan törekvés megfogalmazása, hogy a jogi személyek szintjén kellene beállítani a velük kapcsolatos bírósági ha-

tarozatok nyilvánosságának szintjét, azaz esetükben is fel lehetne lépni a határozat anonimizálásának mellőzéseére vonatkozó igényre.

3.3.4. Közszerplők adatainak törlése

Kissé más a helyzet a közszerplők adatainak – és így a velük kapcsolatos

bírósági határozatokban foglalt azonosító adataik – nyilvánosságával kapcsolatban. Mint természetes személyeket, őket is megilleti az információs önrendelkezési jog, ennek terjedelme azonban nem egészen esik egybe az ilyen kategóriába nem tartozó természetes személyek magánszférájának védelmét biztosító jogokkal.

A hosszú idő alatt kimunkált értelmezési gyakorlatban mind az Alkotmánybíróság, mind a korábbi adatvédelmi biztosok és a rendes bíróságok is úgy találták, hogy a közszerplők kénytelenek elviselni a közvélemény feléjük irányuló kiemelt figyelmét, így információs önrendelkezési joguk terjedelme szűkebb, mint általában a természetes személyeké. Ezt az elvet követve felvethető lenne, hogy a közszerplők bírósági eljárásaiban a természetes személyekre irányadó anonimizálási gyakorlatnál kisebb szigorúság is elegendő volna. Javasolható például olyan megoldás, hogy a közszerplők ügyeiben hozott határozatok szövegéből a személyek nevét nem kell eltávolítani, csak a laccímüket. Így nem kell az egész határozatot végigfuttatni az anonimizálási folyamaton, hiszen a felek adatai csak a határozat rendelkező részének az elején szerepelnek, s onnan a kényesebb, az érintettre nézve sérelmes következményeket hordozó adatok rövid úton eltávolíthatók.

A BSZI jelenleg hatályos anonimizálási rendelkezései nincsenek összhangban sem az Infotv-nyel, sem a személyes adatok védelmének egész intézményrendszerével. Ezen túlmenően indokolatlanul korlátozzák a közérdekű adatok megismerhetőségét, az információszabadságot. Egy következetes és az intézményrendszer logikájának megfelelő szabályozás esetén a jogi személyek azonosító adatait nem kellene a közzététel előtt törölni a határozatból.

Jegyzetek

- 1 Infotv. 3. § 5.
- 2 Kommentár az Alaptörvényhez. VI. cikk. Complex Kiadó Ügyvédjogtár. 2013. május 17.
- 3 1992. évi LXIII. törvény a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról (Avtv.), 2. § 3.
- 4 1/2012. (I. 20.) OBH utasítás az Országos Bírósági Hivatal Szervezeti és Működési Szabályzatáról. 4. § (8) bekezdés d)
- 5 Majtényi László: Az információs szabadságok Complex Kiadó Budapest, 2006. 296. o.

- 6 A hányatott sorsú 10/1986. (IX. 1.) IM–BM együttes rendeletet egyébként két jogszabály is hatályon kívül helyezte. Először a 383/2007. (XII. 23.) Korm. rendelet, majd a 170/2008. (VI. 28.) Korm. rendelet. Ez utóbbi valójában csak fél évvel korábban – 2008. július 1-jére – hozta az eredetileg 2009. január 1-jére időzített abrogációt.
- 7 EKINT: A bírósági határozatok közzétételéről szóló törvényi szabályozás koncepciója. In.: Majtényi – Molnár – Petri Lukács – Szabó (szerk.): Az elektronikus információszabadság. Eötvös Károly Intézet. Budapest 2005. 125–167. pp.

⁸ Recommendation No. R (95) 11 of the committee of ministers to member states concerning the selection, processing, presentation and archiving of court decisions in legal information retrieval systems

⁹ Avtv. 4. §

¹⁰ EKINT op. cit. pp. 126–128.

¹¹ Ibid pp. 144–145.

¹² Ibid p. 145.

¹³ Ibid. p. 150.

¹⁴ Ibid. p. 151.

¹⁵ Infotv. 5–6. §§

¹⁶ Vö. Az Európai Parlament és a Tanács 95/46/EK irányelve (1995. október 24.) a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról 7. cikk

¹⁷ 2003. évi XXIV. törvény a közpénzek felhasználásával, a köztulajdon használatának nyilvánosságával, átláthatóbbá tételével és ellenőrzésének bővítésével összefüggő egyes törvények módosításáról

¹⁸ Közbesztv. 172. § (11) d) pont